

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 206.917 van 19 augustus 2010
in de zaak A. 187.841/VII-37.747.**

In zake: Michaël VERMETTEN
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door
                      advocaat Kil Ja Verhoeven
                      kantoor houdend te Berchem
                      Roderveldlaan 3
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1.   Het beroep, ingesteld op 11 april 2008, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 22 februari 2008
waarbij het beroep van Michaël Vermetten tegen het besluit van de gouverneur van
de provincie Antwerpen van 11 juni 2007 tot weigering van enerzijds de
hernieuwing van wapenvergunningen en anderzijds de afgifte van
wapenvergunningen, verworpen wordt.

II. Verloop van de rechtspleging

2.   De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend
en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een
verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 juni 2010.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mathieu Malfait, die loco advocaat Kil Ja Verhoeven verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Overeenkomstig de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : nieuwe wapenwet) dient de verzoeker een aanvraag in voor het verkrijgen van vergunningen tot het voorhanden hebben van vijftien vuurwapens. Het gaat om de hernieuwing van reeds toegekende vergunningen en om een aanvraag tot vergunning voor een aantal jacht- en sportwapens die ingevolge de nieuwe wapenwet vergunningsplichtig zijn geworden.

3.2. Op 7 november 2006 geeft de lokale politie te Antwerpen een ongunstig advies. Dit advies luidt als volgt :

"Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden gesteld in de wet houdende de regeling van economische en individuele activiteiten met wapens van 8 juni 2006, B.S. 09.06.2006, Wapenwet Hoofdstuk VII artikel 11 § 3 - 1/.

(...)

Advies : ongunstig

Wegens gerechtelijk verleden zijnde bedrieglijke bankbreuk als mededader, onwettig wapenbezit, bezit van vuurwapen zonder machtiging van de procureur en heling".

3.3. Op 13 maart 2007 bevestigt de gouverneur van de provincie Antwerpen aan de verzoeker de ontvangst van de aanvraag en deelt mee dat de lokale politie een ongunstig advies heeft verleend waardoor hij zeer waarschijnlijk een negatief gevolg zal moeten geven aan de aanvraag en dat indien de verzoeker zijn vergunningsaanvragen niettemin wil handhaven, hij de verschuldigde retributie dient te betalen.

3.4. Op 11 juni 2007 beslist de gouverneur van de provincie Antwerpen de aanvraag van de verzoeker voor het verkrijgen van vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens, te weigeren. De motivering van dit weigeringsbesluit luidt als volgt :

"Overwegende dat de heer Vermetten in het bezit is van acht jacht- en sportwapens die vóór de nieuwe wapenwet niet vergunningsplichtig waren;

Overwegende dat artikel 44, §2 van de Wapenwet bepaalt dat eenieder die op datum van de inwerkingtreding van de wapenwet een vuurwapen voorhanden heeft dat krachtens die wet vergunningsplichtig is geworden, daarvan aangifte dient te doen bij de gouverneur;

Overwegende dat indien betrokkene geen houder is van een jachtverlof of een sportschutterslicentie hem een vergunning wordt uitgereikt mits hij meerderjarig is en geen van de veroordelingen heeft opgelopen, vermeld in artikel 5, §4 van de wapenwet;

Overwegende dat voornoemde tevens zeven vuurwapens bezit die reeds onder de oude wapenwet vergunningsplichtig waren;

Overwegende dat artikel 11, §3, 2/bepaalt dat de vergunning in dat geval slechts wordt verleend aan personen die niet zijn veroordeeld als dader of medeplichtige wegens één van de misdrijven bedoeld in artikel 5, §4, 1/tot 4/;

Overwegende dat de heer Vermetten dergelijke veroordelingen heeft opgelopen;

Overwegende dat de korpschef van de lokale politie een ongunstig advies verleent met betrekking tot de aanvraag".

3.5. Op 22 augustus 2007 stelt de verzoeker beroep in bij de minister van Justitie tegen het weigeringsbesluit van de gouverneur van de provincie Antwerpen.

3.6. Op 17 september 2007 dient de verzoeker een aanvraag in om mondeling te worden gehoord en op 30 oktober vindt de hoorzitting plaats. Vóór de zitting dient de verzoeker nog een aanvullende nota in.

3.7. Bij beslissing van de minister van Justitie van 22 februari 2008 wordt het beroep van de verzoeker verworpen. De motivering van het bestreden besluit luidt als volgt :

"Artikel 11 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (de nieuwe wapenwet) voorziet in een principiële vereiste van een vergunning voor het voorhanden hebben van alle vuurwapens en/of de daarbij horende munitie.

Voor wat betreft de hernieuwing van vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens moet voldaan zijn aan de voorwaarden vermeld in art. 32, lid 3 van de nieuwe wapenwet. Bovendien wordt in de omzendbrief van 8 juni 2006 met betrekking tot de toepassing van de wet houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens onder punt 1.3 uitdrukkelijk gesteld dat:

- a) de nieuwe wapenwet onmiddellijk van toepassing is op alle bestaande vergunningen;
- b) de vergunningen van meer dan vijf jaar oud hernieuwd moeten worden, en dat daarbij voldaan moet worden aan de nieuwe wettelijke voorwaarden.

In uw geval betekent dit dat de voorwaarden voorzien in art. 11 §3, 2/tot 9/ van de nieuwe wapenwet moeten worden nageleefd.

Voor de aankoop van een nieuw vuurwapen moet overeenkomstig art. 11, §1 van de nieuwe wapenwet een voorafgaande vergunning bij de gouverneur, bevoegd voor uw verblijfplaats, worden aangevraagd. Deze vergunning kan slechts worden afgeleverd mits voldaan is aan alle voorwaarden van art. 11, §3 van de nieuwe wapenwet.

Art. 11, §3, 2/ van de nieuwe wapenwet stelt dat men niet veroordeeld mag zijn wegens één van de misdrijven bedoeld in art. 5, §4, 1/tot 4/.

Inzake de vuurwapens die vergunningsplichtig zijn geworden ingevolge de nieuwe wapenwet bepaalt art. 44, §2 van de nieuwe wapenwet dat, indien men geen houder is van een geldig jachtverlof of een geldige sportschutterslicentie, een vergunning zal worden toegekend op voorwaarde dat men:

- a) meerderjarig is;
- b) geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in art.5, §4 van de nieuwe wapenwet.

Voor elk van de voornoemde vuurwapens kan u slechts een vergunning tot het voorhanden hebben ervan bekomen, indien u niet bent veroordeeld wegens een misdrijf bedoeld in art. 5, §4 van de nieuwe wapenwet. Wat precies verstaan dient te worden onder 'bedoeld' wordt nergens als dusdanig omschreven. Dit moet dan ook geïnterpreteerd worden in haar gewone taalkundige betekenis, in deze context dus 'iets aanduiden'.

Het feit dat art. 5 van de wapenwet nog niet in werking is getreden doet hier m.a.w. niet terzake aangezien art. 11, §3, 2/ en art. 44, §2 van de nieuwe wapenwet, artikelen die wel in werking zijn getreden, slechts een loutere verwijzing inhouden naar een opsomming van misdrijven die wapenbezit in de weg staan.

In art. 20 van het KB van 29 december 2006 wordt inderdaad vermeld dat art. 5, §§3 tot 5 van de nieuwe wapenwet in werking treedt op de dag van haar publicatie, doch enkel voor zover deze bepalingen noodzakelijk zijn voor de toepassing van art. 6 van de nieuwe wapenwet. Het is echter noodzakelijk om art. 20 van voornoemd KB volledig te lezen en de zin 'doch enkel voor zover deze bepalingen noodzakelijk zijn voor de toepassing van art. 6' in de juiste context te plaatsen. Aangezien in dit KB art. 5 van de wapenwet niet in werking wordt gesteld en art. 6 wel, was het noodzakelijk om art. 5, §§3 tot 5 van de nieuwe wapenwet, althans voor wat betreft de toepassing van art. 6 van de nieuwe wapenwet, ook in werking stellen gezien de procedure om erkend te

worden als verzamelaar/museum overeenkomstig art. 5, §§3 en 4 van de nieuwe wapenwet dient te gebeuren.

Hierdoor is de procedure omschreven in art. 5 van de nieuwe wapenwet nog niet in werking voor wat betreft de te volgen procedure om erkend te worden als wapenhandelaar, maar wel reeds voor de procedure om erkend te worden als verzamelaar/museum.

Aangezien u door de correctionele rechtbank van Antwerpen op 27 maart 1990 wegens inbreuken op de wapenwetgeving werd veroordeeld, heeft u een veroordeling opgelopen voor een misdrijf bedoeld in art. 5, §4 van de nieuwe wapenwet. Dezelfde redenering werd trouwens reeds voorzien in de wet van 3 januari 1933 (wet op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens, en de handel in munitie,) in art. 1, §2, 2/a, zodat een veroordeling uit 1990 inzake inbreuken op de wapenwetgeving wel degelijk in beschouwing moet worden genomen. Bovendien is art. 1 van de wet van 3 januari 1933, de voorganger van art. 5 van de nieuwe wapenwet, nog steeds in werking.

De korpschef van de lokale politie van Antwerpen adviseerde ongunstig, en niet alleen omwille van de veroordeling wegens inbreuken op de wapenwetgeving; u werd eerder ook al veroordeeld voor bedrieglijke bankbreuk en heling. Uit verdere informatie blijkt dat u bij het gerecht tevens gekend bent voor andere feiten, die omwille van beleidsredenen werden geseponeerd. Tot slot werd ons door de procureur des Konings van Antwerpen meegedeeld dat u op 6 februari 2008 opnieuw werd gedagvaard door de correctionele rechtbank te Antwerpen, nu inzake oplichting.

Gezien uw gerechtelijk verleden heeft de gouverneur van Antwerpen terecht geconcludeerd dat u geen vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens mag worden afgeleverd.

Wat betreft het miskennen van de beginselen van behoorlijk bestuur door de gouverneur van Antwerpen: dit doet niet langer terzake aangezien het beroep dat u heeft ingesteld bij de minister van Justitie een volledig nieuwe beoordeling van het dossier inhoudt".

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker roept in een eerste middel de schending in van de artikelen 5, § 4, en 6 van de nieuwe wapenwet, van artikel 20 van het koninklijk besluit van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie en van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : uitvoeringsbesluit), en van artikel 1, § 2, 2/, van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie (hierna : oude wapenwet).

De verzoeker voert aan dat overeenkomstig artikel 20 van het uitvoeringsbesluit artikel 5, § 4, van de nieuwe wapenwet op de dag van de publicatie van dit besluit enkel in werking trad voor zover deze bepalingen noodzakelijk zijn voor de toepassing van artikel 6 van de nieuwe wapenwet en dat artikel 5, § 4, van de nieuwe wapenwet voor het overige nog niet in werking was getreden.

De verzoeker stelt voorts dat, als wordt aangenomen dat naar artikel 5, § 4, van de nieuwe wapenwet kon worden verwezen, die bepaling niet toepasselijk is aangezien hij in 1990 geen veroordeling heeft opgelopen wegens één van de misdrijven bepaald in deze wet en in de besluiten tot uitvoering ervan en dat de in kracht van gewijsde gegane veroordeling van de verzoeker uit 1990 niet retroactief kan worden gewijzigd in een inbreuk op de nieuwe wapenwet. Ten slotte argumenteert de verzoeker dat artikel 1 van de oude wapenwet geen weigeringsgrond kan uitmaken, aangezien hij niet veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van ten minste drie maanden.

5. De verwerende partij antwoordt dat artikel 11, § 3, van de nieuwe wapenwet in werking is getreden op de dag van de publicatie in het Belgisch Staatsblad, namelijk 9 juni 2006, en dat overeenkomstig dit artikel de vergunning niet kan worden verleend aan de dader of medeplichtige, veroordeeld wegens een van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1/tot 4/, van de nieuwe wapenwet. De verwijzing in artikel 11, § 3, van de nieuwe wapenwet naar artikel 5, § 4, 1/tot 4/ is volgens haar niets meer dan een verwijzing naar een opsomming van feiten op grond waarvan een veroordeling wegens overtreding van wapenwetgeving is uitgesproken. De verwerende partij stelt voorts dat inbreuken op de wapenwetgeving door de wet aanzien worden als een weigeringsgrond voor het verlenen van een vergunning en dat de verzoeker op 27 maart 1990 veroordeeld is wegens inbreuken op de artikelen 3, 14, 17 en 20, van de oude wapenwet en dat het vonnis kracht van gewijsde heeft. De verwerende partij benadrukt dat de weigeringsgrond van de beslissing gelegen is in artikel 5, § 4, van de nieuwe wapenwet en dat volgens de interpretatie van de verzoeker de vergunning enkel kan worden geweigerd aan personen die na de totstandkoming van de wet worden veroordeeld, terwijl de overtreding van de wapenwetgeving volgens haar het eerste criterium is om de vergunningsaanvraag niet ontvankelijk te verklaren.

Zij stelt voorts dat de verwijzing naar de oude wapenwet plaatsvond als aanduiding dat de inbreuk op de oude wapenwetgeving ook kon worden ingeroepen als weigeringsgrond voor de vergunning en dat anderzijds de in de oude wapenwet gestelde voorwaarde van een veroordeling tot minstens drie maanden gevangenisstraf, te dezen niet kan worden ingeroepen aangezien de bepalingen van artikel 11, § 3, 2/, met artikel 5, § 4, 1/tot 4/, verwijzen naar de veroordeling voor inbreuk op de wapenwetgeving, zonder aan te geven dat een minimumsanctie moet worden getolereerd.

6. De verzoeker repliceert dat de verwerende partij nalaat standpunt in te nemen hoe hij in 1990 een inbreuk kan plegen op een wet van 2006 en dat artikel 5, § 4, 2/, van de nieuwe wapenwet een veroordeling vereist op basis van de nieuwe wapenwet.

7. In zijn laatste memorie benadrukt de verzoeker nogmaals dat hij zijn belang behoudt bij het middel omdat het bestreden besluit volgens hem foutief gemotiveerd is aangezien zijn veroordeling in 1990 wegens een inbreuk op de oude wapenwet niet retroactief kan worden gewijzigd naar een inbreuk op de nieuwe wapenwet en dat de verwijzing naar de oude wapenwet juridisch foutief is.

Beoordeling

8. Overeenkomstig artikel 11, § 1, van de nieuwe wapenwet is het particulieren verboden om zonder voorafgaande vergunning van de gouverneur een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie voorhanden te hebben. Artikel 11, § 3, bepaalt dat de vergunning slechts wordt verleend aan personen die voldoen aan de volgende voorwaarden :

"(...) 2/ niet zijn veroordeeld als dader of medeplichtige wegens een van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1/tot 4/".

Voor wapens die ingevolge de nieuwe wapenwet vergunningsplichtig zijn geworden en waarvan overeenkomstig artikel 44, § 2, van de nieuwe wapenwet aangifte moet worden gedaan, wordt luidens die bepaling aan de bezitter een vergunning uitgereikt mits hij meerderjarig is "en geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in artikel 5, § 4".

Vóór de wijziging van de nieuwe wapenwet bij de wet van 25 juli 2008 werd in artikel 5, § 4, van de nieuwe wapenwet bepaald : "Niettemin zijn de aanvragen van volgende personen onontvankelijk : (...) 2/personen die als dader of medepllichtige veroordeeld zijn wegens een van de misdrijven bepaald in : a) deze wet en in de besluiten tot uitvoering ervan; (...)", en luidde artikel 49 van de nieuwe wapenwet als volgt :

"De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de dag waarop de artikelen 4 tot 7, 14, 16 tot 18, 20, 21, 25 en 30 tot 32 van deze wet in werking treden.

Alle andere artikelen treden in werking op de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt".

De artikelen 11 en 44 van de nieuwe wapenwet traden in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad op 9 juni 2006.

De gedeeltelijke inwerkingtreding van artikel 5 van de nieuwe wapenwet werd geregeld bij artikel 20 van het uitvoeringsbesluit dat luidt als volgt :

"De artikelen 6, 16, 17, 18, 30, 31 en 32 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens en dit besluit treden in werking op de dag van de publicatie van dit besluit in het Belgisch Staatsblad.

Hetzelfde geldt voor artikel 5, §§ 3 tot 5 en artikel 7 van dezelfde wet, doch enkel voor zover deze bepalingen noodzakelijk zijn voor de toepassing van haar artikel 6.

(...)"

9. Met betrekking tot de stelling van de verzoeker dat artikel 5, § 4, van de nieuwe wapenwet in zijn geval niet kon worden toegepast, omdat die bepaling, behalve in zover dit noodzakelijk was voor de toepassing van het hier niet relevante artikel 6, nog niet in werking was getreden, wordt vastgesteld dat de artikelen 11 en 44 van de nieuwe wapenwet in werking zijn getreden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad op 9 juni 2006. De omstandigheid dat in de artikelen 11 en 44 wordt verwezen naar een opsomming van veroordelingen die vermeld zijn in een artikel dat nog niet in werking was getreden, doet daaraan geen afbreuk.

Het feit dat artikel 5, § 4, 1/tot 4/, van de nieuwe wapenwet nog niet in werking was getreden, vormt bijgevolg geen beletsel om de vergunningen te weigeren aan een aanvrager die een veroordeling heeft opgelopen als dader of

medeplichtige wegens één van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1/tot 4/, van de nieuwe wapenwet.

10. Met betrekking tot het tweede onderdeel van het middel waarbij de verzoeker aanvoert dat zijn veroordeling wegens een inbreuk op de oude wapenwet niet mag worden beschouwd als een veroordeling wegens een misdrijf bepaald in "deze wet en in de besluiten tot uitvoering ervan", zoals bedoeld in artikel 5, § 4, 2/, a), van de nieuwe wapenwet, moet rekening gehouden worden met de wet van 25 juli 2008 tot wijziging van de nieuwe wapenwet. Bij artikel 4 van deze wet werd in artikel 5, § 4, 2/, van de nieuwe wapenwet de bepaling onder a) vervangen door : "a) deze wet, de in artikel 47 bedoelde wet en de besluiten ter uitvoering ervan". De in artikel 47 bedoelde wet is de oude wapenwet.

Uit het door de wet van 25 juli 2008 gewijzigde artikel 5, § 4, 2/, van de nieuwe wapenwet volgt dat voortaan eveneens de aanvragen moeten worden geweigerd van personen die een veroordeling hebben opgelopen wegens inbreuken op de oude wapenwet.

In geval van vernietiging van de bestreden beslissing zouden de door de verzoeker gevraagde vergunningen opnieuw geweigerd worden. De verzoeker heeft bijgevolg geen actueel belang meer bij dit middelonderdeel.

11. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

12. De verzoeker roept in een tweede middel de schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële en formele motiveringsplicht.

Volgens de verzoeker is de materiële motiveringsplicht geschonden doordat in het bestreden besluit verwezen wordt naar "verdere informatie" waaruit zou blijken dat hij bij het gerecht gekend is voor andere feiten die wegens beleidsredenen geseponeerd werden, zonder dat hij kennis heeft van wat deze "verdere informatie" juist inhoudt. Hij stelt dat ook het advies van de korpschef van de lokale politie te Antwerpen hem nooit ter kennis is gebracht.

De verzoeker stelt voorts dat de veroordelingen wegens bedrieglijke bankbreuk en heling dateren van 1989 en 1994, hetzij 19 en 14 jaar geleden en dat hem in het verleden vergunningen werden toegekend, zonder dat daarvan een probleem werd gemaakt. Door hiervan nu wel een probleem te maken, schendt de verwerende partij het vertrouwensbeginsel volgens de verzoeker.

Wat betreft de tegen hem uitgebrachte dagvaarding om te verschijnen voor de correctionele rechtbank wegens oplichting, wijst hij er op dat hij de gunst van de opschorting heeft verkregen en dat deze gunst enkel verleend wordt aan personen met een gering gerechtelijk verleden, die vervolgd worden voor niet al te ernstige feiten.

De verzoeker besluit dat de verwerende partij niet zorgvuldig heeft gehandeld door een beslissing te nemen zonder ervoor te zorgen dat zij kennis had van alle nuttige informatie.

13. De verwerende partij antwoordt dat de gouverneur van de provincie Antwerpen, na het ongunstige advies van de korpschef van de lokale politie te Antwerpen wegens de veroordeling op grond van de wapenwetgeving, de verzoeker aanschreef op 13 maart 2007 zodat hij aldus kennis nam van de ontvangen informatie en van de aanwending ervan door de overheid. Zij stelt dat dé weigeringsgrond in het bestreden besluit de veroordeling wegens overtreding van de wapenwetgeving was dewelke ingevolge het ongunstige advies van de lokale politie van Antwerpen door de gouverneur van de provincie Antwerpen bekend is gemaakt aan de verzoeker die daarbij niet reageerde. Volgens haar volstaat deze weigeringsgrond als motief om het bestreden besluit te verantwoorden, zodat het motief ingeroepen wegens andere elementen uit het gerechtelijk verleden van de verzoeker blijkens de brief van de procureur des Konings, een overtollig motief is en de kritiek terzake van de verzoeker als niet-ontvankelijk moet worden beoordeeld. Met betrekking tot de verwijzing naar het gerechtelijk verleden in het bestreden besluit stelt de verwerende partij dat de verzoeker daarover geen aanvullende informatie heeft opgevraagd, ook niet in graad van beroep, dat deze informatie de verzoeker bekend was bij het aantekenen van het beroep bij de verwerende partij aangezien hij in zijn beroepschrift erop alludeert dat hij zulks vernam bij de gouverneur van de provincie Antwerpen en dat uit de behandeling van het beroep blijkt dat het gehele breekpunt in het dossier op deze veroordeling berustte. Ten slotte stelt zij dat de informatie ingewonnen bij de procureur des Konings te Antwerpen slechts informatie is die voortkomt uit de processen-verbaal

en de veroordelingen, dat de briefwisseling van de procureur des Konings geen advies inhoudt en dat bij gebrek aan advies van de procureur des Konings de inhoud van zijn schrijven niet als positief of negatief beoordeeld is door de verwerende partij zodat een uitdrukkelijke beoordeling van deze informatie niet in het bestreden besluit moest worden opgenomen.

14. De verzoeker repliceert dat hij geen kennis had van het ongunstige advies van de lokale politie van Antwerpen en dat hij dit meegedeeld heeft in zijn akte van beroep. Hij stelt dat het beroep geen nieuwe beoordeling van het dossier inhoudt, dat niet gemotiveerd wordt wat met "verdere informatie" wordt bedoeld en dat deze informatie wel beoordeeld is door de verwerende partij.

15. De verzoeker benadrukt in zijn laatste memorie dat niet alleen de inbreuk op de wapenwetgeving het determinerende criterium uitmaakt en dat de zinsnede "gezien uw gerechtelijk verleden heeft de gouverneur van Antwerpen terecht geconcludeerd dat u geen vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens mag worden afgeleverd" aantoont dat de andere in het bestreden besluit aangevoerde feiten niet als overtollige motieven te beschouwen zijn.

Beoordeling

16. Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de wapenvergunningen aan de verzoeker geweigerd zijn omdat hij door zijn veroordeling door de correctionele rechtbank te Antwerpen op 27 maart 1990 wegens inbreuken op de wapenwetgeving een veroordeling heeft opgelopen voor een misdrijf bedoeld in artikel 5, § 4, van de nieuwe wapenwet, zodat hij niet aan de wettelijke voorwaarden voor de afgifte van de wapenvergunningen voldoet. Die veroordeling maakt derhalve het determinerend motief uit van het bestreden besluit.

De andere feiten die in het bestreden besluit worden aangevoerd om de wapenvergunningen te weigeren zijn te beschouwen als overtollige motieven die slechts ten overvloede worden vermeld.

17. Doordat het tweede middel slechts kritiek uitoefent op deze overtollige motieven, kan het niet tot vernietiging leiden en is het bijgevolg niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien augustus tweeduizend en tien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin